

Da imidlertid vort Andragende af 14. November f. A. om en foreløbig og delvis Lønningsforbedring ikke findes optaget mellem de talrige Forslag til Lønningsforbedring for næsten alle Klasser af Statstjenestemænd, som ere fremlagte for den nu sammentraadte Rigsdagssamling, tillade vi os, under Henviisning til de i Andragendet af 14. November f. A. med Bilag fremhævede Motiver, paa ny at andrage om, at vor faste Gage allerede nu og med tilbagevirkende Kraft ansættes til 1,200 Kr. aarlig, med Tillæg af 300 Kr. for hver 4 Tjenestenaar, indtil den har naaet 2,400 Kr. efter 16 Tjenestenaar.

Naar vi altsaa paany tillade os at fremkomme med ovenstaaende Andragende, da er det, fordi vi i Betragtning af vore ualmindelig slette Lønningsforhold og vort Aar for Aar betydeligt forøgede Arbejde ikke kunne afvise Tanken om, at Lovgivningsmagten vil yde os den samme Retfærdighed, som den i sin Tid ydede de lavere lønnede militære Embedsmænd, trods Udsigterne til en Reform af hele Militærvæsenet, ved ogsaa for Distriktslægerne at vedtage en midlertidig Lønningsforbedring allerede nu, uanset at en Omordning af hele Medicinalvæsenet forventes gennemført i en nær Fremtid.

Et Andragende af samme Indhold var indbragt i Fjor, men Udvalget gjorde ikke Indstilling (jfr. Tillæg B. 1906—07, Sp. 3179—82).

Da der af Rigsdagen er vedtaget et Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

3. Fra *Bestyrelsen for den danske Præsteforening*, tiltraadt af et stort Antal Præster, om, at den i Lov 15. Maj 1903 om Afløsning af Tiender indeholdte Bestemmelse, at Tiendekapitalen skal udregnes efter en Gennemsnitskapitelstakst, maa blive forandret derhen, at de inden 15. Maj 1903 ansatte Præster, saa længe de forblive i samme Embede, faa Ret til at faa deres Tiendeindtægt beregnet som hidtil efter hvert Aars Kapitelstakst. (Indbragt den 13. November 1907 ved Landstingets Formand, *Steffensen*).

Andragendet er saalydende:

Ved Lov af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tiende er der sket en stor og indgribende Omordning af hele det økonomiske Grundlag, hvorpaa Præstestandens Lønning hviler.

At det har været Lovens Hensigt, at denne Omordning ikke skulde medføre en *Forringelse* af Præsteembedernes Indtægter, mene vi at turde gaa ud fra som givet. Dels blev det nemlig fremhævet fra forskellige Sider ved Lovens Behandling paa Rigsdagen, at det var Meningen, der skulde gives Tiendeyderne fuld Erstatning. Dels tør det sikkert ogsaa siges ved de sidste Aars Forhandlinger om Præsternes Lønning at være fastslaaet, at denne ikke er saa rundelig, at det vilde være *muligt at forringe* den (se saaledes daværende Kultusminister J. C. Christensens Udtalelser i i Folketinget, at det vilde kræve ca. $\frac{1}{2}$ Million Kroners aarligt Tilskud af Statskassen, om Præsternes Lønning skulde bringes paa Højde med andre ligestillede Embedsmænds).

Endelig kan der henvises til forskellige analoge Tilfælde i tidligere Lovgivning (Loven om Sognebaandsløsning af 1855, Skoleloven af 1899 (og 1904) og tildels Sportelloven af 1874) og i selve Tiendeafløsningsloven af 1903 (§ 24 — Beregningen af Pensioner), hvor det er anerkendt som billigt, at en Embedsmand ikke pludselig ved ny Lovbestemmelser lider Skaar i de Indtægter, han er gaaet ind til.

Imidlertid er der et enkelt Punkt i den nævnte Lov, som nødvendig vil medføre, at den vil føles som en direkte og betydelig Indtægtsforringelse, naar den nu i de nærmest følgende Aar træder ud i Livet. Vi sigte hermed til den Bestemmelse, at Tiendekapitalen skal udregnes efter en Gennemsnitskapitelstakst, som er betydelig lavere end de Kapitelstakster, hvorefter Tienden har været beregnet de sidste Aar.